

آیت الله العظمی شیخ محمد رضا

نجفی اصفهانی

(قدس سرہ)

معرفی اجمالی:

نام: شیخ محمد رضا نجفی.

مشهور به: آفارضا مسجد شاهی و صاحب وقاریه.

کنیه: ابوالمسجد.

پدر: عالم جلیل، فقیه زاهد و مفسر، مرحوم حاج شیخ محمد حسین نجفی (متوفی ۱۳۰۸).

مادر: علویه، ربانی سلطان بیگم دختر مرحوم آقاسید محمد علی آقا مجتهد عالی اصفهانی از دختر حاج سید محمد باقر حجۃ الاسلام شفتی بیدآبادی.

جذة پدری: مادر پدر علویه دختر علامہ فقیه آقاسید صدرالدین محمد عاملی.

مادر جذه پدری: (مادر حاج شیخ محمد باق) مختاره، نسمه خاتون، دختر شیخ الطائفه، شیخ جعفر کاشف الغطاء نجفی.

جذة مادری: مادر مادر، مختاره دختر شیخ کبیر مرحوم حاج شیخ جعفر نجفی کاشف الغطاء رحمة الله علیه.

همسر: علویه زهرا خانم، دختر عالم بزرگوار مرحوم آقا سید محمد امامی خاتون آبادی اصفهانی نجفی علیه الرحمه.

تولد: مرحوم آقا شیخ محمد رضا در جمعه ۲۰ شعبان سال ۱۲۸۷ هـ-ق در شهر مقدس نجف در خاندان علم و سیاست و تقوی و روحانیت دیده به جهان گشود و در خانواده‌ای که همگان از بزرگان اهل علم و دین و تقوی و ورع و اجتهاد بودند، تربیت شد.

مراجعت به اصفهان: مرحوم آقا شیخ محمد رضا، کوکی را در نجف اشرف گذرانید و در سال ۱۲۹۶ به اتفاق پدر به اصفهان حرکت نموده و قبل از ۱۳۰۸ (سال فوت پدر) جهت ادامه تحصیل به نجف مراجعت فرمود و تا سال ۱۳۳۳ در آن شهر مقتس به کسب علوم و فضائل پرداخته و پس از وصول به مقامات عالیه علم و اجتهاد و تبحر و مهارت در فنون شعر و ادب و کسب اجازات روایتی و اجتهاد، به اصفهان مهاجرت فرموده و به ترویج و تدریس و اقامه جماعت و ارشاد و هدایت مردم و دیگر شئون روحانیت پرداخت، و غیر از سفر به قم و یک سفر زیارتی به مشهد مقتس، باقی ملت در مسجد نوبازار اصفهان، اقامه جماعت و

تدریس داشتند و این تدریس راحتی در دوره اختتاف رضاخانی نیز دور از چشم مأمورین کلانتری و شهربانی در خانه اش ادامه داد.
در زمان او (مانند پس از وفاتش) مسجد نوبازار، یکی از مساجد پر رونق و معمور اصفهان و نماز جماعت آن از جماعت‌های ممتاز این شهر به شمار می‌رفت.

اقوال بزرگان و مؤلفین درباره مرحوم آقا شیخ محمد رضا نجفی

برای آنکه شخصیت علمی و مقام اجتماعی آن مرحوم بیشتر روشن گردد بی مناسبت نیست گفتار و نوشته چندتن از مشاهیر نویسندهای و بزرگان اهل علم و فقاهت را درباره ایشان بازگو کنیم:

- ۱ — در اعیان الشیعه (ج ۳۲ ص ۴۹) درباره معظم له می‌نویسد:
من نواین العصر و اغالیط الزمان فقهاء و اصولاء و ادباء و شعراء و حدیثاء و ریاضیاء.
- ۲ — در ریحانة الادب (ج ۵ ص ۱۶۴) گوید:
از اجلای علمای عصر حاضر ما که فقیه، اصولی، حکیم، ریاضی، عروضی، شاعر ماهر و جامع معقول و منقول و فروع و اصول...
- ۳ — حضرت آیت الله مرعشی نجفی در پشت نسخه کتاب: السیف الصنبیع علی رقاب منکری البیدع از تأییفات آن مرحوم، وی را بدینگونه معرفی می‌کند:
الامام الهمام القدوة الاموة نابغة العصر و بتیسمة الدهر، رب الفضائل و کعبها التي تهوى اليها الافندة ناطورة الفقه عالم الكتاب والسنۃ فییم الامة الحریت الادیب...
- ۴ — علامه جلیل، مرحوم حاج میرمید علی مجتهد نجف‌آبادی که از بزرگان علماء و مدرسین اصفهان بودند، مکرراً می‌فرمود: در اصفهان فقط پنج نفر مجتهد داریم که عبارتند از:
 - ۱ — مرحوم حاج شیخ ابوالفضل ریزی
 - ۲ — مرحوم آقا سید ابوالقاسم دهکردی
 - ۳ — مرحوم آقا شیخ محمدحسین فشارکی
 - ۴ — مرحوم آقا شیخ محمد رضا نجفی
 - ۵ — خود ایشان (یعنی مرحوم حاج سید علی نجف‌آبادی).
- ۵ — اهمیت این سخن موقعی روشن می‌شود که خواننده عزیز توجه داشته باشد، که مرحوم آقا سید علی نجف‌آبادی قبل از مسافرت به مکه معممه، خود را اعلم علمای شیعه می‌دانست و

دانشمند این خدا
در زمین است.

برای مرحوم آفاسید، این عراقی بعد از خود مقام ارجحیت قائل بود، لکن پس از سفر حج و دیدار با مرحوم آیت الله اصفهانی رحمة الله عليه، از نظر خود عدول فرموده و برای آن بزرگوار مقام اعلمیت و تفوق پر همگان را اقرار کرد، و این نظر خویش را در مجالس خصوصی و عمومی در حضور اشخاص افهار می فرمود: رحم الله عشر الماضین.

اسامی اساتید و مشایخ اجازه

ذیلاً به اسامی برخی از اساتید و مشایخ آن مرحوم، اشاره کرده و تفصیل آن را به کتاب بیان سل الهدایة فی ذکر اعقاب صاحب الهدایة موكول می کنیم:

- ۱ - مرحوم آفاسید ابراهیم قزوینی
- ۲ - مرحوم حاج شیخ باقر بهاری همدانی، شیخ روایت
- ۳ - مرحوم حاج میرزا حبیب الله ذوقنون، استاد ریاضیات
- ۴ - مرحوم آفاسید حسن صدر کاظمی، شیخ روایت
- ۵ - مرحوم حاج شیخ محمد حسین نجفی پدر بزرگوار خود
- ۶ - مرحوم حاج میرزا حسین محدث نوری، استاد و شیخ روایت
- ۷ - مرحوم آفاسید حسین قزوینی، شیخ روایت
- ۸ - مرحوم حاج آقارضا همدانی
- ۹ - مرحوم آفاسیخ علی نهاوندی
- ۱۰ - مرحوم حاج میرزا فتح الله شیخ الشریعه اصفهانی
- ۱۱ - مرحوم آخوند ملامحمد کاظم خراسانی
- ۱۲ - مرحوم آفاسید محمد کاظم طباطبائی یزدی
- ۱۳ - مرحوم آفاسید محمد فشارکی اصفهانی
- ۱۴ - مرحوم سید مرتضی کشمیری.

درین اساتید یاد شده، آن مرحوم به مرحومین، شیخ الشریعه اصفهانی و آفاسید محمد فشارکی، علاقه بیشتری داشته و در مباحثات علمی از اقوال آن دو زیاد یاد می کرده است.

آفاسیخ محمد رضا نجفی در قم
نویسنده کتاب آثار الحجه (ج ۲ ص ۷۷) می نویسد:

مرحوم آفاسیخ محمد رضا در اوائل سال ۱۳۴۴ وارد قم شده و مورد استقبال و تکریم مرحوم آیت الله العظمی حائری و حوزه علمیه قرار گرفت و در مدرسه فیضیه شروع به تدریس کرده ... و حدود یک سال فضلاء را از مبانی علمی و بیانات متقد خود مستفیض می فرمود.

هجرت مرحوم آفاسیخ محمد رضا به قم به دعوت مرحوم آیة الله العظمی حائری مؤسس حوزه علمیه قم، جهت تقویت حوزه و تدریس بوده و آن دو عالم جلیل، از دیگران آشناتر به مقام علمی همیگر بودند و مرحوم آیت الله العظمی حائری فضلاء شاگردان خود را به حضور در جلسه درس ایشان توصیه می فرمودند.

در سال ۱۳۴۶ هنگامی که مرحوم آیت الله حاج آفانور الله، به قم مهاجرت فرمود اغلب علماء و مدرسین اصفهان از آن جمله مرحوم آفاسیخ محمد رضا نیز به قم هجرت کرده و به درس و مباحثه مشغول گردید، دوره توقف در این زمان تقریباً بیش از شش ماه طول نکشید و پس از وفات مرحوم حاج آفانور الله کلیه مهاجرین به شهرهای خود برگشتند.

سومین مسافرت مرحوم آفاسیخ محمد رضا به قم پس از وفات مرحوم آیت الله حائری بود که معظم له به مقصد زیارت مشهد مقدس از اصفهان حرکت نموده و در قم به منزل مرحوم آیة الله حاج شیخ مرتضی حائری وارد شدند.

علماء و مراجع و بزرگان زیر، از جمله کسانی هستند که در مدت اقامت مرحوم آفاسیخ محمد رضا از جلسات درس ایشان استفاده کرده اند.

۱ - مرحوم آیت الله العظمی حاج سید احمد خوانساری

۲ - مرحوم آیت الله آقای حاج سید احمد زنجانی -

۳ - حضرت آیت الله العظمی نایب الامام حاج آقا روح الله خمینی رهبر انقلاب

اسلامی ایران

۴ - حضرت آیت الله العظمی حاج سید محمد رضا گلپایگانی

۵ - حضرت آیت الله العظمی حاج سید شهاب الدین مرعشی نجفی

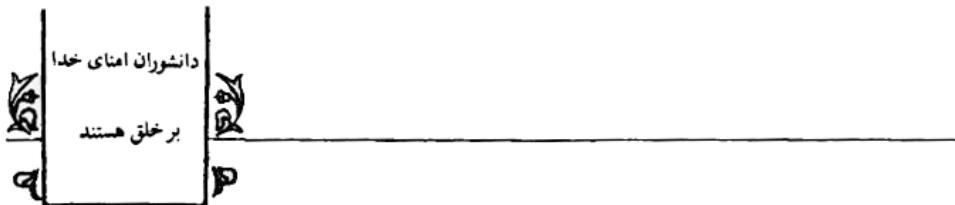
۶ - مرحوم آیت الله حاج میرزا عبدالله مجتبی تبریزی

۷ - مرحوم آیت الله حاج میرزا محمد ثقی طهرانی

۸ - آیت الله آقای آفاسید مصطفی صفائی خوانساری

۹ - مرحوم آیة الله حاج میرزا خلیل کمره‌ای

۱۰ - حضرت آیة الله حاج سید مصطفی مهدوی اصفهانی .

و جمعی دیگر از دانشمندان که اکنون امامی شریف آنان بر توانسته مجهول است.
عده‌ای از فضلا محصلین اصفهانی نیز که در حوزه علمیه قم در آن زمان تحصیل
می‌کردند در درس مرحوم آقاشیخ محمد رضا حاضر می‌شدند.

اسامی برخی از شاگردان و مجازین آن مرحوم در اصفهان

مرحوم آقاشیخ محمد رضا در امر تدریس بسیار ساعی و کوشای بود و آن را به هیج عنوان تعطیل نمی‌کرد، حتی در دوره اختناق رضاخانی با آن همه فشار و سخت گیری که نسبت به طلاب و اهل علم می‌شد که قلم بیارای نوشتن آن را ندارد و شاید بسیاری از خوانندگان آن را حمل بر مبالغه کنند، چون کلیه مدارس دینی تعطیل شده و حجرات خالی گشته بود و حوزه‌هایی هم که در مساجد تشکیل می‌شد خواهناخواه از بین رفته بود ولی با این همه مرحوم آقاشیخ محمد رضا در منزل خویش برای جمعی از طلاب و محصلین بطور خصوصی تدریس می‌فرمود و می‌توان گفت که تقریباً جلسه تدریس ایشان از سال ۱۳۰۸ شمسی که ابتدای فشار بر اهل علم به عنوان اتحاد شکل و تغییر لباس بود تا حدود سال ۱۳۱۵ شمسی که فی الجمله از فشار و اذیت کاسته شده بود، تعطیل نشد.

از سال ۱۳۳۳ که مرحوم آقاشیخ محمد رضا به اصفهان برگشتند تا سال ۱۳۶۲ که دارفانی را وادع گفتند یعنی جمماً حدود سی سال، صدها نفر از محضر علمی و ادبی این استاد بزرگوار بهره‌مند شده‌اند که ذیلاً به نام عده محدودی از آنها اشاره می‌شود:

- ۱ - مرحوم حاج شیخ ابوالقاسم نورائی سدهی
- ۲ - خانم امین (بانوی مجتهد ایرانی مؤلف اربعین هاشمیه)
- ۳ - حاج شیخ محمد باقر نجفی فرزند مرحوم حاج آقا جمال الدین
- ۴ - حاج شیخ محمد تقی نجفی فرزند مرحوم حاج میرزا عبدالحسین نجفی
- ۵ - مرحوم حاج شیخ محمد تقی فشارکی
- ۶ - حاج سید جمال الدین میردامادی ساکن تهران مجاز
- ۷ - دکتر محمد حسن سه چهاری
- ۸ - دکتر محمد حسین ضیائی بیگدلی قمی
- ۹ - مرحوم آیت الله حاج آقا حسین خادمی رئیس حوزه علمیه اصفهان

- ۱۰ - مرحوم آقا حسین موسوی بیدآبادی امام جماعت مسجد سید
- ۱۱ - فاضل محترم حیدرعلی خان برومندگزی مؤلف کتاب طریق الرشاد
- ۱۲ - آفاشیخ حیدرعلی محقق از محققین اهل منبر و ائمه جماعت و صاحب تقریرات مرحوم آفاشیخ محمد رضا فقهاء و اصولاً
- ۱۳ - مرحوم شیخ محمد رضا بافرانی
- ۱۴ - مرحوم آیت الله آقا سید محمد رضا خراسانی رئیس حوزه علمیه اصفهان
- ۱۵ - مرحوم حاج سید محمد رضا شفتی امام جماعت مسجد سید
- ۱۶ - مرحوم سید ریحان الدین مهدوی
- ۱۷ - مرحوم آقا سید زین العابدین طباطبائی ابرقوی مولف ولایة المتنین
- ۱۸ - آیت الله حاج شیخ عباسعلی ادیب حبیب آبادی صاحب تأییفات کثیره
- ۱۹ - مرحوم حاج میرزا عبدالله شیخ الاسلام معروف به حاج آقا میرزا
- ۲۰ - مرحوم حاج ملاعلی ماربینی
- ۲۱ - مرحوم ملام محمد علی عالم حبیب آبادی از مدرسین سطوح
- ۲۲ - مرحوم سید کمال الدین نوربخش دهکردی استاد دانشگاه تهران
- ۲۳ - مرحوم حاج آقا مجتبی روضاتی فرزند مرحوم صاحب روضات الجنات
- ۲۴ - مرحوم آیت الله حاج شیخ مجید الدین مجذالعلماء نجفی فرزند ایشان
- ۲۵ - مرحوم حاج آقا محمد شیخ العراقيون جویباره‌ای
- ۲۶ - مرحوم حاج سید مرتضی ظهیر الاسلام واعظ
- ۲۷ - مرحوم حاج شیخ مصطفی ارشدیانی نجف آبادی واعظ
- ۲۸ - مرحوم حاج آقا مصطفی سید العراقین میرعمادی
- ۲۹ - مرحوم حاج آقا مهدی میرعمادی
- ۳۰ - مرحوم آقا شیخ فاضل مرندی.

تألیفات

مرحوم آفاشیخ محمد رضا نجفی جمعاً قریب سی و چهار کتاب و رساله در فقه و اصول و علوم ادبی تألیف فرموده که متأسفانه نسخه برخی از آنها فعلاً در اختیار خاندان آن مرحوم نمی‌باشد.

- از این کتاب‌ها فقط یک کتاب به زبان فارسی (امجدیه) و بقیه به زبان عربی نصیح تألف گردیده و نه جلد از آنها بشرح زیر به چاپ رسیده است.
- ۱ - اداء المفروض در شرح منظمه عروض (منظومه از آثار مرحوم آقامیرزا مصطفی تبریزی است).
 - ۲ - استیضاح المراد من قول الفاضل الجواد در رد بر قول علامه شیخ محمد جواد بلاغی (در اینکه ملاقی متینجس نجس نیست).
 - ۳ - امجدیه بنام فرزندش مرحوم آیة الله حاج شیخ مجد الدین (مجد العلماء) به فارسی در ادعیه ماه مبارک رمضان و در مقدمه، ضیافت را معنی فرموده است.
 - ۴ - تنبیهات دلیل الانسداد در اثبات حجیت ظن.
 - ۵ - حواشی بر روضات الجنات علامه آقامیرزا محمد باقر چهارسوقی رحمة الله عليه.
 - ۶ - الروضة الغناء فی معنی الغناء و تحدیده و حکمه، این رساله که نسخه خطی آن به خط حجۃ الاسلام آقا حاج شیخ احمد فقیه امامی فرزند مرحوم حجۃ الاسلام حاج آقا عطاء الله درب امامی است و از روی نسخه امام خمینی استتساخ شده، در همین مجله (دوره دوم شماره ۴) به طبع رسیده است و مرحوم آقا شیخ محمد رضا در این رساله، خویشتن را عبدالمنعم بن عبدربه نامیده‌اند.
 - ۷ - سمعاً الثالث فی مسئلتي الوضع والاستعمال از اجزاء کتاب وقاية الاذهان.
 - ۸ - نقد فلسفه داروین در دو جلد در بغداد به چاپ رسیده و در موضوع خود از بهترین کتابها می‌باشد.
 - ۹ - وقاية الاذهان والأباب ولباب اصول السنة والكتاب در اصول فقه، مرحوم علامه نجفی در این کتاب در تبییب مسائل اصولی تغییراتی داده است. دو قسمت از این کتاب به نامه‌ای تنبیهات دلیل الانسداد و وقاية الاذهان در اصفهان به چاپ رسیده است و در آن چهار نفر از اساتید خود بدین گونه یاد می‌کنند:
 - از مرحوم علامه آقسید محمد کاظم طباطبائی به عنوان بعض اساتیدنا.
 - از مرحوم آخوند ملامحمد کاظم خراسانی به عنوان الشیخ الاستاد و یا صاحب الكفاية.
 - از مرحوم آقسید محمد فشارکی به عنوان سیدنا الاستاد و یا سید استاد و یا سید مشایخنا.

و مرادشان از بعض مشایخنا ظاهرآ مرحوم حاج آقارضا همدانی می‌باشد.

واما مؤلفات غیرمطبوع آن مرحوم

- ۱ — تقریرات درس فقه آن مرحوم در قم به قلم مرحوم آیه الله حاج سید احمد زنجانی که نسخه اصل آن در کتابخانه مرحوم آقای زنجانی و نسخه عکسی آن نزد حفید آن مرحوم می‌باشد.
- ۲ — حواشی بر دیوان منتبی از واقعی، تألیف این حواشی غیرمدون از سال ۱۳۵۴ شروع گردیده و به سال ۱۳۵۶ خاتمه می‌یابد و عموماً به امضاء «ابوالجاد محمد الرضا الاصفهانی...» رسیده است نسخه اصل در کتابخانه حفید آن بزرگوار، دانشمند محترم حججه الاسلام آقای حاج شیخ مهدی غیاث الدین نجفی موجود است.
- ۳ — دیوان اشعار که نسخه آن به خط آفاشیخ کاظم بن شیخ موسی، فرزند شیخ محمد رضا، فرزند شیخ موسی فرزند مرحوم شیخ الطائف شیخ جعفر نجفی صاحب کتاب کشف الغطاء می‌باشد که آن را در غرة رجب ۱۳۴۶ در ۴۹ صفحه ۱۹ سطری به پایان رسانیده و مرحوم آفاشیخ محمد رضا به خط خود ۱۲ صفحه دیگر بر آن اضافه نموده است، نسخه ای از این کتاب در کتابخانه حفید نامبرده موجود است.
- ۴ — السیف الصنیع علی رقاب منکری علم البیبع در علم بلاغت تاریخ تأثیف ۱۳۲۴، نسخه آن در کتابخانه حفید نامبرده موجود است.
- ۵ — نجعة المرتاد فی شرح نجاة العباد، نسخه آن قبله در کتابخانه علامه مفضل جناب سید محمد علی روضاتی بوده و اخیراً به کتابخانه حفید محترم ایشان منتقل گردیده است.
- چهارصفحة اول این کتاب اجازه علامه مرحوم سید حسن صدر کاظمی‌نی رحمة الله عليه برای مرحوم آفاشیخ محمد رضا می‌باشد، تاریخ اجازه شب شنبه ۱۴ ذی القعده ۱۳۳۲ هـ ق است.
- ۶ — النوافج والروزنامه در متفرقات از اشعار و احادیث و اخبار و مسائل حساب و غیره، نسخه اصل به خط مؤلف بزرگوار در کتابخانه حفید نامبرده است.
از نسخه‌های دیگر مؤلفات آن مرحوم فعلًا اطلاعی در دست نیست و اسمی آنها با

شرح اجمالی هریک در کتاب «بيان سبل الهدایة فی ذکر اعقاب صاحب الهدایة» به تفصیل آمده است.

مرحوم شیخ محمد رضا از بزرگان شعر و ادب عربی است

مرحوم آقا شیخ محمد رضا نجفی بی گمان یکی از بزرگترین شعراء و ادباء عرب زبان بشمار می‌رفت آثار و اشعار ایشان در کتابهای: ادب الطف با شعراء الحسین علیه السلام، الحصون المنیمة، التاریخ والادب، الطلیعة من شعراء الشیعه و شعرای معاصر اصفهان نقل شده است.

در اعيان الشیعه (ج ۳۲، ص ۵۱) درباره او می‌نویسد:

از برای مرحوم آقا شیخ محمد رضا، شعر عربی متازی است که هیچ‌گونه خللی در آن دیده نمی‌شود و با آنکه وی مدت زمانی در ایران زندگی می‌کرد، ولی سکونت ممتد در نجف اشرف و معاشرت او با ادباء و شعراء، موجب شد که اوی صاحب اشعاری، دارای نکاتی بدیع و مضامینی دقیق باشد و کمتر شعری از اونقل شده که خالی از صنایع شعری باشد و شایسته است که درباره او گفته شود:

نظم العناي الفارسي بالالفاظ العربية (این کلامی است که درباره مهیار دیلمی گفته شده است).

علامه طهرانی در نقیباء البشر (ص ۷۴۹) پس از شرحی که از علم و ادب و معاشرین ادبی آن مرحوم می‌نویسد، گوید: و شاعریته فی غنی عن الاطراء والوصف اذلاینکر احد مکانه...

و در مجله الغری (سال دوم شماره ۷۷ و ۷۸ مورخ ۲۶ ربیع ۱۳۶۰) درباره او می‌نویسد:

و هو بالرغم من كونه فارسياً، قد حل مقاماً عالياً من الادب العربي وقد جرى على منوال الصاحب بن عياد كما يقال عنه...
نمونه‌ای از اشعار آن مرحوم

در شکایت از وضع و حال خود فرماید:

الا ان شکل المال فى الدهر منتج ولكن شکل العلم فيه عقيم

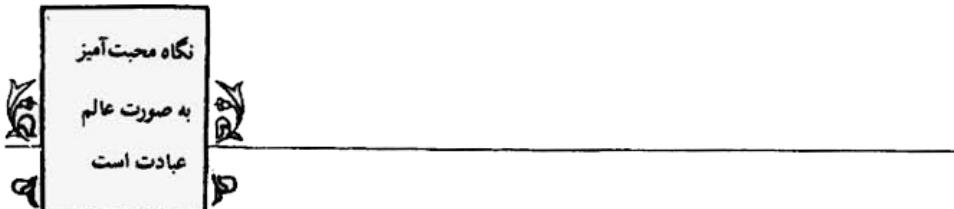

فمن يشتري من جميع فضائلى
فقيه اصولى اديب محدث
وماذا انتفاع المرء بالعلم والحجى
اذا قيل هذا مفلس وعديم
عففت عن الفحشاء فى زمان الصبا
على ان شيطان الشباب رجيم
از اشعار آن مرحوم به همین اندازه اقتصار مى كنيم و طالبين را به ديوان اشعار آن مرحوم
كه قریباً به خواست خداوند تبارک و تعالى به چاپ خواهد رسید، ارجاع مى دهيم.

برخی از نظریات، عقاید فقهی و اصولی مرحوم آقا شیخ محمد رضا نجفی
مرحوم آقا شیخ محمد رضا در بعضی از مسائل فقهی و اصولی نظریه های ویژه ای داشته
که در مجالس درس و همچنین در کتابهای خود به آنها اشاره فرموده است، از آن جمله:
۱— استعمال لفظ در مجاز را استعمال لفظ در «ماوضع له» می دانست برخلاف قول
ادباء که آن را استعمال در غیر «ماوضع له» می دانند و مرحوم علامه شیخ عبدالله گلپایگانی
(۱۲۵۵— ۱۳۲۷) رساله ای به نام: «فصل القضاة للانتصار للرضا»، در تأیید این نظریه
تألیف نمود و پس از آن، این نظریه مورد قبول اکابر فقهاء، و مجتهدین و اهل نظر و تحقیق قرار
گرفت.

علامه طهرانی در الذریعه (ص ۲۳۴ ج هفدهم) می نویسد:
فصل القضاة ... رسالة الفها الشیخ ... انتصرفیه الشیخ ابا المجد محمد الرضا ... من
انکاره المجاز رأسا و ان جميع الاستعمالات فيها وضع له من العرب ...
۲— در سوره مبارکه فاتحة الكتاب: قرائت «ملک یوم الدین» را از جهاتی بر «مالک
یوم الدین» مقدم می دانسته و خود آن جناب همیشه به جای «مالک»، «ملک» می خواند.
دیگر متفرادات و نظریات خاص ایشان، در شرح حال مفصل آن مرحوم که به خواست
خداوند تبارک و تعالى بزودی به چاپ خواهد رسید، آمده است.

برخی از ویژگیهای اخلاقی آن مرحوم
مرحوم آقا شیخ محمد رضا دارای قدی کوتاه و صورتی زیبا و چهره ای بشاش با
عمامه ای کوچک بود، وی در موقع تکلم تند صحبت می کرد در حالی که کلمات را شمرده و
 جدا از هم بیان می داشت.

وی بسیار شوخ و طریف و لطیفه گوبود، اما هیچگاه از مرز ممتاز خارج نمی‌شد و ممتاز و وقار علماء را با ظرافت شعراء تأم ساخته بود از او شوخیها و لطیفه‌های زیادی در بین اهل علم معروف است از آن جمله:

یکی از علماء کتابی در شرح دعای کمیل به نام آنیس اللیل تألیف نموده و به چاپ رسانیده بود مرحوم آقا شیخ محمد رضا دریک مجلس که جمیع از علماء و بزرگان حضور داشتند خطاب به آن عالم فرموده بود: آقا آنیس اللیلستان را برای ما بفرستید (خنده حاضرین از این نکته سنجه و لطیفه گوئی).
شونخی او بآسانی خود، مرحوم آقا سید محمد کاظم پزدی و آخوند خراسانی نیز معروف است.

در دوستی و محبت ثابت قدم و نسبت به شاگردان خود علاقمند بود و آنان را مورد احترام خاص قرار می‌داد. عاشق درس و مباحثه بود و آن را به هیچ عنوان تعطیل نمی‌کرد.
یکی از بزرگترین خدمات آن مرحوم (وجمعی دیگر از علمای اصفهان) حفظ و بقای حوزه علمیه اصفهان بود که مورد هجوم و تاخت و تاز عوامل بیگانگان یعنی رضاخان و مأمورین او قرار گرفته بود.

نسبت به عموم استادی خود متواضع بود و نام آنان را به عظمت و بزرگی یاد می‌کرد، مخصوصاً از دونفر از آنها یعنی مرحومین شیخ الشریعه اصفهانی و آقا سید محمد فشارکی اصفهانی زیاد، یاد می‌کرد و مکرر می‌فرمود: استفاده‌ای که در مدت کمی از مرحوم فشارکی داشتم از دیگر استادی در طول سالیان دراز نبردم.

وفات و مدفن

مرحوم آقا شیخ محمد رضا نجفی در اواخر عمر تقریباً به مدت دو ماه بیمار و بستری بود. در این مدت اطباء و پزشکان به مداوای ایشان اشتغال جسته، حال مزاجی آن مرحوم گاهی بهتر و زمانی بدتر می‌نمود تا اوائل دهه سوم محرم که ناگهان وضع مزاجی ایشان وخیم و وخیم‌تر شد تا اینکه در سحرگاه روز یکشنبه ۲۴ محرم الحرام ۱۳۶۲ در خانه مسکونی خود در جنب مسجد شاه اصفهان وفات یافت.

جنائزه را در خانه آن مرحوم غسل داده به مسجد آورده و پس از ادائی نماز، جهت دفن به سمت تخت فولاد حرکت دادند.

و چون خبر فوت آن مرحوم در مدرسه صدر به علامه فقیه، مرحوم حاج سیدعلی نجف آبادی رسید به همراه طلاب حرکت نموده و امر به تعطیل بازار نمود سپس جمعیت تجار، بازرگانان، و کسبه و اهل علم به صورت اجتماع توجه خوانان و سینه زنان حرکت نموده، و جنازه را با کمال عزّت و احترام تشییع نموده، در تخت فولاد در بقعه تکیه مرحوم علامه آفاسیخ محمد تقی رازی اصفهانی، چند بزرگوار آن مرحوم در جلو قبر مرحوم آیت الله حاج شیخ جمال الدین نجفی، عَمَّ اکرم ایشان به خاک سپردند.

مجالس ختم ایشان در اصفهان، چندین روز در مساجد منعقد بود، و در قم و طهران و نجف، مصر (قاهره جامعه الازه) وغیره نزیره یاد آن مرحوم مجالس متعدد فاتحه منعقد شد، رحمة الله عليه.

از ایشان چندین پسر و دختر به جای ماند که اکبر و اعلم انها، مرحوم آیت الله حاج شیخ مجدد الدین معروف به مجدد العلماء نجفی بود.

فوت چهارتن از بزرگان مجتهدین در مدت ۷۵ روز

بنا به فرموده محضوین در اثر مرگ عالم شکاف و خللی در دیوار محکم دین ایجاد می شود که هیچ چیز آن رخنه را پر نمی کند، فقط مژده الهی که می فرماید: ما ننسخ من آیه اونتها نأت بخیر منها اومثلاً ^۱ امید بخش دلهای ماتمزده در مرگ علماء می باشد. در ۲۸ ذی القعده الحرام سال ۱۳۶۱ علامه جلیل استاد العلماء و الفقهاء مرحوم آفاضیاء الدین عراقی در نجف اشرف وفات یافت.

هنوز هفتاهی از این حادثه جانگذار بر اهل علم نگذشته بود که علامه فقیه فیلسوف ادیب مرحوم آقا شیخ محمد حسین کمپانی اصفهانی در ۵ ذی الحجه همان سال در نجف وفات یافت.

هیئت علمیه اصفهان در مدرسه صدر بازار برای این دو عالم جلیل جلسه ختم برگزار کرد اما چند روزی از آن گذشت که در ۲۴ محرم سال ۱۳۶۲ عالم فقیه ادیب مرحوم آقا شیخ محمد رضا در اصفهان وفات یافت.

۱- سوره بقره آیه ۱۰۶

هنوز جلسات ختم مرحوم آفاضیخ محمد رضا خاتمه نیافته بود که اصفهان شاهد مرگ یکی از بزرگان مجتهدین و اعاظم مدرسین حوزه علمیه یعنی مرحوم حاج سید علی مجتهد نجف آبادی در روز جمعه ۱۳ ماه صفر گردید رحمة الله عليهم اجمعین.

منابع و مصادر شرح حال

در تهیه مطالب این نوشه علاوه بر اطلاعات شخصی و اظهارات جمعی از شاگردان آن مرحوم و همچنین مطالب مأخوذه از عده‌ای از مطلعین به بیشتر از ۲۵ کتاب و رساله مراجعه شده که از آن جمله است:

- ۱ - آثار الحجه ص ۷۷، ج یکم.
- ۲ - ادب الطف ص ۲۵۹.
- ۳ - اعيان الشیعه ص ۴۷ ج سی و دوم.
- ۴ - بزرگان و دانشمندان اصفهان ص ۳۲۸.
- ۵ - تاریخ اصفهان وری ص ۴۲۷.
- ۶ - ریحانة الادب ص ۸۶۴ ج پنجم.
- ۷ - شعراء الفرقی ص ۴۲ ج چهارم.
- ۸ - شعرای معاصر اصفهان ص ۲۱۳.
- ۹ - معارف الرجال ص ۵۳، ۵۴ ج ۲۴۶ سوم.
- ۱۰ - معجم رجال الفکر والادب ص ۳۶.
- ۱۱ - نقیباء البشر (طبقات اعلام الشیعه) ص ۷۴۷ ج دوم و مواضع مختلف کتاب الذریعة الى تصانیف الشیعه.

